

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010550
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8715010550.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.11.2018, v trestnej veci obžalovaného V. K., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/153/2015 zo dňa 13.03.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T/153/2015 zo dňa 13.03.2017 uznal obžalovaného V. K. za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

- najneskôr do času 17.20 hod. dňa 22.07.2015 na adrese svojho trvalého bydliska v obci S., ul. S. č. XX/XX, okres W. predal osobe T. B. 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 15 cm x 21 cm s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope /Cannabis/ o celkovej hmotnosti 8,63 g, s priemerným 8,0% obsahom THC /tetrahydrokanabinolu/- účinnej látky rastliny Cannabis /konope/ za sumu 80,-eur, z ktorej by bolo možné vyrobiť najmenej 23 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis /konope/ sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný priamo do zápisnice o svojom výsluchu podal odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o vine a výroku o treste. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom podania, ktoré bolo doručené súdu dňa 29.05.2017 prostredníctvom obhajcu. Obhajca namieta, že prevzal obhajobu obžalovaného pre účely odvolacieho konania. Písomné vyhotovenie rozsudku prvostupňového súdu - Okresného súdu Poprad

bolo doručené dňa 22.05.2017. V zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. obhajca podal samostatné odôvodnenie odvolania v prospech obžalovaného v lehote 7 dní od prevzatia obhajoby, nakoľko doručením písomného rozsudku obžalovanému bol doručený aj samostatný prípis súdu o určení sudcovskej lehoty 7 dní na odôvodnenie odvolania. Tento postup súdu považuje za porušenie práva na obhajobu, nakoľko je v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania.

Obhajca v prvom rade namieta aj konanie, ktoré predchádzalo samotnému rozsudku. Obhajca poukázal na základnú zásadu vyplývajúcu z § 2 ods. 10 Tr. por. a zdôraznil, že pri vydávaní odsudzujúceho rozsudku musí byť skutkový stav zistený tak, aby neobsahoval ani najmenšie pochybnosti o vine obžalovaného a následné udelenie primeraného trestu. Určitá miera neistoty nemá miesto pri vydávaní odsudzujúceho rozsudku. Súd má zisťovať skutkový stav veci objektívne tak, že má zisťovať a vyhľadávať aj okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného.

Poukázal aj na svoje predchádzajúce odvolania zo dňa 29.06.2016. Zdôrazňuje, že súd prvého stupňa sa dopustil rovnakých chýb a tie sa prejavili v rozsudku zo dňa 17.03.2017, ako aj celého konania. Okresný súd Poprad nevykonal všetky úkony nariadené odvolacím súdom odkazujúce na uznesenie Krajského súdu v Prešove. Po zrušení rozsudku síce boli vykonané výsluchy navrhnutých svedkov M., T., J.. V., avšak súdom prvého stupňa boli vyhodnotené absolútne účelovo, s nedostatočným odôvodnením, prečo sú považované za nedôveryhodné.

Druhá skupina dôkazov v neprospech obžalovaného (B., S., V.) absolútne dôveryhodná bez rozporov umožňujúca riadne ustáliť skutkový stav, hoci už súdom boli neporovnávane výsluchy svedkov zo dňa 02.09.2015, avšak s nedostatočným odôvodnením, prečo sú považované za dôveryhodné. Okresný súd nevykonal konfrontáciu obžalovaného so svedkom B., aspoň to nevyplýva z písomného odôvodnenia rozsudku, hoci podľa názoru odvolacieho súdu, ju mal vykonať a odstrániť tak rozpory vo vzájomných výpovediach. Napadnutý rozsudok je nezákonný a nedôvodný. Podľa názoru obhajoby, nie je potrebné, aby súd prvého stupňa vo svojom rozsudku 3-krát alebo 4-krát citoval v rovnakom znení zaradenie marihuany do I. skupiny omamných látok a následné paragrafové znenie príslušných právnych predpisov a zároveň spomínal výsledky znaleckého dokazovania ako aj neustále 3 až 4-krát poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/145/2015 o odsúdení svedka T. B. a takýmto spôsobom preukazoval dôveryhodnosť svedeckých výpovedí v neprospech obžalovaného. Namiesto zbytočného rozširovania odôvodnenia bez relevantného obsahu mal sa zaoberať skutočným obsahovým znením svedeckých výpovedí svedkov B., S., V.. Ak by bol súd prvého stupňa dôsledný a nezaujatý, musel by dôjsť k nasledovaným zisteniam:

Svedok B. bol zadržaný policajtní a je nájdená pri prehliadke drogy s obsahom a množstvom, zabalená v igelitovom vrecku, je následne obvinený zo zločinu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., hoci množstvo zadržanej drogy by mohlo skôr svedčiť o podozrení zo spáchania zločinu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. Dochádza tak k obrane svedka B. obviňovaním obžalovaného K. v zmysle obžaloby, čo však nijako nespochybňuje výpoveď svedka M., že práve B. ponúkol na predaj a následnú distribúciu drogy obžalovanému K.. A práve, mohol mu ukázať menšie igelitové vrecko s menším obsahom drogy. Takže je tu prvá závažná pochybnosť v prospech obžalovaného, s ktorou sa prvostupňový súd nevyšporiadal.

Súd prvého stupňa hodnotí ako dôveryhodnú výpoveď svedka B., pretože sa svojou výpoveďou vystavil nebezpečenstvu trestného stíhania a nakoniec bol aj senátom 5T/145/2015 za to odsúdený. Nepriami svedkovia, S. a V., boli zadržaní dňa 22.07.2015 spolu so svedkom B. s množstvom drogy, ktorej množstvo vzbudzuje podozrenie, že by mohlo ísť o dílerov drog v spolupáchateľstve. Ani jeden z týchto svedkov neprišiel do kontaktu s obžalovaným K.. Obaja vo svojich výpovediach tvrdia o tom, že svedok B. má drogu, sa dozvedeli až keď odchádzali z Hozelca, teda od obžalovaného, s ktorým sa ani oni dvaja nestretli, teda nemohli vidieť, či nedošlo k ponúknutiu drog na predaj svedkom B. obžalovanému K., teda presne tak, ako tvrdí obžalovaný a svedok M.. Naopak, súd práve túto skutočnosť, že o droge sa dozvedeli až po tom, čo odišli z Hozelca, hodnotí ako dôveryhodnú a má preukazovať vinu obžalovaného, keďže oni nevedeli, že drogy má svedok B. už pred cestou do Hozelca, teda majú nepriamo usvedčovať obžalovaného z toho, čo nevideli a potvrdiť tak dôveryhodnosť výpovede svedka B.. No boli by sprostí, ak by vypovedali inak. Ak boli zadržaní spoločne so svedkom B. v jednom aute s drogou, ktorej množstvo len tak z prvého pohľadu odhadli na asi 8,63 gramov - čo mali tvrdiť ohľadom množstva drogy vo svojich výpovediach, čo sedí so skutkovou vetou, na rozdiel od svedka obhajoby M.,

ktorý spomína až 10 gramov drogy - zvýraznené tučným písmom v rozsudku, teda nepresné množstvo, čo je predsa nedôveryhodné a je potrebné za to svedka M. stíhať.

Obhajca vyslovuje názor, že nechápe, prečo aj títo dvaja neboli trestne stíhaní zo zločinu prechovávanie drog, veď všetci traja sami seba usvedčali, že vyfajčili marihuanu, vraj od svedka B.. Netvrdia, že od obžalovaného K.. Možno preto, že ak by ako svedkovia potvrdia to, čo tvrdí svedok, už odsúdený B., a tým nepriamo usvedčia niekoho z väčšieho zločinu, nebudú oni trestne stíhaní. Toto nie je úvaha. To je vyslovenie ďalších dvoch pochybností v prospech obžalovaného, s ktorými sa súd prvého stupňa nevysporiadal. Takto má byť preukázaná dôveryhodnosť svedkov obžaloby. Súd to vyhodnocuje tak, že nebolo dôvodné im neveriť alebo ich považovať za použité v úmysle krivo obviniť obžalovaného K. alebo neoprávnene ho obviniť a privodiť mu trest za právnu zodpovednosť za žalovaný skutok. Ak by vypovedali inak, privodili by trestnoprávnu zodpovednosť sebe. Toto všetko korešponduje s účelovým chápaním a hodnotením okolností prípadu súdom prvého stupňa.

Následne obhajca vyslovuje úvahu o možnej zaujatosti senátu 5T vo vzťahu k prejednávanej veci. Poukazuje na to, že sudca v tomto senáte vydával v prípravnom konaní príkaz na domovú prehliadku u obžalovaného K., ktorá bola neúspešná, nič sa nenašlo. Právoplatne odsudzuje schválením dohody o vine a treste svedka B. a následne prejednáva trestnú vec 5T/153/2015 v prvom kole a nepotrebuje pritom ani svedkov obhajoby. Senát 5T po zrušení rozsudku odvolacím súdom, hoci vypočuje svedkov obhajoby, nevykoná však nariadenú konfrontáciu, rozhoduje hneď na prvom pojednávaní - veď je všetko jasné. Pred súdom prvého stupňa nebola preukázaná vina obžalovaného. Nebolo ani preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a dvakrát odsúdený neprávoplatne.

Ďalšou pochybnosťou celého prípadu je skutočnosť, že nikdy nebolo vykonané znalecké dokazovanie na zistenie DNA a odtlačkov prstov obžalovaného K. na igelitovom vrecku, ktoré vydal policajtom svedok B.. Obhajca vyzýva, aby odvolací súd odstránil nezákonný stav spočívajúci v nezákonnom a neodôvodnenom rozsudku, v nezákonnom prípravnom konaní, s predpokladanou a namietanou zaujatosťou senátu 5T vo vzťahu k obžalovanému K., avšak nie pre vzťah k osobe, ale k prípadu, teda k prejednávanej veci. Takto preukázaný skutkový stav a vykonané dôkazy súdu by mohli usvedčiť hociktorú osobu, ktorú by označil svedok B., pretože ide u neho o účelovú obranu, aby nedopadol ešte horšie, ako dopadol. V tejto súvislosti poukázal aj na čl. 6 ods. 1, 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 8 ods. 2, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a § 131 Tr. por. Zdôraznil, že rozsudok nespĺňa atribúty na to, aby boli objasnené skutočnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., nedošlo k vysporiadaniu sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Rovnako vo vzťahu k trestu sa javí, že tento uložený trest je v rozpore so základnými zásadami trestného konania. Trest nemá neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd odsúdeného. Z uvedeného odôvodnenia odvolania má za to, že rozsudok súdu prvého stupňa musí byť odvolacím súdom zrušený, nakoľko rozhodnutie je v rozpore so základnými zásadami trestného práva. Existenciu týchto pochybností v prospech obžalovaného nemožno poprieť. Navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol a obžalovaného spod obžaloby oslobodil v celom rozsahu, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Dňa 07.06.2017 dôvody odvolania doplnil obžalovaný aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Bašistu. Obhajca zdôrazňuje, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy v prejednávanej veci výrazne v neprospech obžalovaného. V podstatnej časti sa venuje preukazovaniu hodnovernosti svedkov T. B., Q. V., V. S. a v absolútnej nepatrnej a v odôvodnení takmer nepreskúmateľnej časti sa venuje hodnoteniu výpovede svedkov V. T., Q. M.. Súd prvého stupňa o hodnovernosti a objektívnosti výpovede svedka T. B. mal subjektívne presvedčenie už pred samotným začatím vykonávania dokazovania v konaní pred súdom v dôsledku trestného konania, ktoré bolo vedené proti obžalovanému T. B.. Predseda senátu súdu prvého stupňa rozhodoval aj o tejto trestnej veci právoplatne odsúdeného T. B., prevzal jeho výpoveď a na základe tejto výpovede rozhodol. Obhajca hodnotí výpoveď tohto už odsúdeného ako výpoveď, v ktorej sa prejavuje snaha zabezpečiť si priaznivejšiu kvalifikáciu pre svoje protiprávne konanie, pretože je úplne zrejmé, že keby sa bol priznal k tomu, že nájdená marihuana má slúžiť k predaju tretím osobám, hrozila by mu niekoľkonásobne vyššia ujma, než akú mu súd uložil za to, že uveril jeho klamstvám o kúpe drogy od obžalovaného. Bola iba zhoda náhod, že T. B. bol hliadkou spolu s marihuanou zadržaný pri streľbe v kameňolome bezprostredne po tom, čo chceli ju odpredať obžalovanému, pričom túto skutočnosť následne použil na svoju obranu s cieľom minimalizovať negatívne následky jeho predchádzajúceho konania.

Podľa názoru obhajoby, súd v rozpore so základnými zásadami hodnotenia dôkazov hodnotil výpovede svedkov Q. V., V. S.. Títo svedkovia nikdy neuviedli, že by preukázateľným spôsobom jednoznačne vedeli o tom, že T. B. drogu zakúpil od obžalovaného. Vo výpovediach uvádzali nepriamo a neurčito, že sa domnievali, že B. túto drogu si zaobstaral od obžalovaného. Je neprípustné, aby súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutia na základe skutočností, ktoré neboli v konaní preukázané, nakoľko v takomto prípade sa jedná o svojvôľu, ktorá je neprípustná. Vo vzťahu k výpovediam týchto svedkov dáva do pozornosti odvolaciemu súdu, že títo svedkovia nepotvrdili, aby T. B., či už pred údajným zakúpením alebo po údajnom zakúpení drogy nepovedal, že išiel marihuanu kúpiť od obžalovaného, resp. že ju kúpil od obžalovaného.

Obhajca zhodnotil vzťah týchto svedkov ako blízkych kamarátov. Je absolútne nepredstaviteľné, aby T. B. po tom, ako zakúpil marihuanu od obžalovaného, nepovedal odkiaľ ju má, za koľko ju kúpil, navyše, keď všetci potvrdili, že spoločne túto marihuanu užívali. Je absolútne pochopiteľné, že tieto osoby nepovedali, že vedia o tom, že ich kamarát T. B. obchoduje s marihuanou, že túto kupujú od neho a túto spolu užívajú, prípadne predávajú ďalším konzumentom. Je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa ani len náznakom sa nechcel zaoberať touto možnosťou, že T. B. uviedol úmyselne nepravdu o tom, že u neho nájdenú marihuanu si zakúpil od obžalovaného, aby sa vyhol trestnému stíhaniu za závažnejší trestný čin, a to za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., prípadne vyššieho odseku. V konaní bolo preukázané, že práve osoba T. B. je osobou, ktorá sa zaoberá obchodovaním s marihuanou. Túto skutočnosť jednoznačne potvrdil svedok V. T., ktorý uviedol, že T. B. mu ponúkal na predaj marihuanu, avšak on ju nekúpil. Je zrejmé, že T. B. nemal potrebu zháňať pre vlastnú spotrebu marihuanu od obžalovaného, nakoľko túto predával tretím osobám.

Obhajca zdôrazňuje, že vo výpovedi T. B. sa objavilo veľa skutočností, ktoré pri objektívnom zhodnotení je potrebné považovať za vymyslené, napr. vedomosť o údajnom obchodovaní obžalovaného s marihuanou, o ktorej sa mal dozvedieť od nejakého F., ktorého účelovo nevedel bližšie špecifikovať a ani uviesť, kde by túto osobu bolo možné nájsť. Súd prvého stupňa porušil právo na obhajobu tým, že neumožnil obhajcovi klásť otázky zamerané na identifikáciu tejto osoby. Nepripustil možnosť, aby obhajoba akýmkoľvek spôsobom spochybnila súdom prvého stupňa výrazne obhajovanú objektivitu hodnovernosti výpovede T. B.. Obžalovanému sa podarilo identifikovať túto osobu. Mohol by ním byť F. V., ktorého pozná už dlhšie, nakoľko ten od obžalovaného kupoval cigarety, ktoré obžalovaný predával. S F. V. sa pravidelne obžalovaný nestretával, preto nevedel, že ten F., ktorého spomína svedok T. B., je práve táto osoba. Koncom marca 2017 F. V. prišiel sám k nemu domov a povedal, že od T. sa dozvedel, že bol okresným súdom odsúdený za trestný čin obchodovania s drogami v spojitosti s T. B.. Vyslovil názor, že je to nespravodlivé, že ho odsúdili za to, čo sa nestalo a že by chcel svedčiť, preto požiadal, aby spoločne navštívili obhajcu, s ktorým spísali záznam z jeho výpovede a následne zabezpečil, aby svoju výpoveď zopakoval pred súdom. Tento svedok sa vyjadril k osobe T. B., že vedel, že ide o osobu, ktorá dílovala, teda predávala marihuanu. F. V. pred obžalovaným a obhajcom zdôraznil, že on T. B. nikdy nepovedal, že obžalovaný obchoduje s drogami, ako je marihuana. Povedal mu, že predáva obžalovaný iba cigarety a elektroniku. Postupom súdu nebolo možné vykonať tento dôkaz výsluchom svedka, pretože súd nedal možnosť obhajcovi zisťovať tieto skutočnosti k osobe F. V.. Súd prvého stupňa výpoveď svedka Q. M. hodnotí ako neobjektívnu, absolútne nehodnovernú a to len na základe, že je to kamarát obžalovaného a známy. Považuje takýto postup za nezákonný. Považuje to za zastráňovanie svedka z pohľadu na dôvetok súdu, ktorý je uvedený v hodnotení výpovede svedka M. na str. 8 rozsudku, kde súd vyzýva orgány činné v trestnom konaní, aby posúdili možnosť trestného stíhania svedka Q. M..

Vo vzťahu k domovým prehliadkam a znaleckému posúdeniu osoby obžalovaného obhajca sa vyjadruje, že tieto dôkazy svedčia v prospech obžalovaného. Poukazovanie na to, že domová prehliadka mala byť nariadená na základe predchádzajúceho operatívneho pozorovania osoby, je z pohľadu obhajoby, nezmysel. Domová prehliadka bola povolená na základe krivého obvinenia T. B., ktorého večer predtým zadržala polícia s väčším množstvom marihuany. Ak súd hodnotí ako dôkaz v neprospech obžalovaného tú skutočnosť, že znaleckým dokazovaním sa nepreukázala jeho závislosť na užívaní návykových látok a táto má svedčiť o tom, že drogu predáva a nie užíva, je úplne zrejmé, že takéto hodnotenie dôkazov je subjektívne, vykonané v rozpore so zákonnými postupmi a hodnotením dôkazov. Domnieva sa, že v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkován žiaden relevantný nespochybniteľný dôkaz, ktorý by aspoň nepriamo preukazoval, že by kedykoľvek predtým mal v držbe

marihuanu, obchodoval s ňou a súd prvého stupňa nesprávne, v rozpore so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného, nevyhodnotil tieto skutočnosti. Existujú závažné a dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov a nesprávnom nezákonnom vyhodnotení dôkazov, preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a dokazovanie, resp. aby oslobodil obžalovaného spod obžaloby z dôvodov uvedených v § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Dňa 12.06.2017 prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad zaujal stanovisko k podanému odvolaniu a dospel k záveru, že súd prvého stupňa nemohol uplatňovať princíp „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, pretože ak by existovali akékoľvek pochybnosti dôkaznej situácie, tieto musia natoľko byť závažné, že musia spôsobovať pochybnosti o vine obžalovaného aj v spojení s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi. V tomto konkrétnom prípade je nevyhnutné prihliadať na skutočnosť, že svedkom V., S. mal svedok B. uviesť, prakticky bezprostredne po kúpe omamných látok, že ich kúpil od obžalovaného. Všetky výpovede sú vo vzájomnej zhode. Naopak, výpoveď svedka M. je len osamotená, nekorešponduje so žiadnymi inými výpoveďami. S napadnutým rozsudkom sa v celom rozsahu stotožnil, preto navrhol odvolanie zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného V. K. je dôvodné.

V tejto trestnej veci na podklade odvolania obžalovaného krajský súd už raz rozhodoval a to uznesením sp. zn. 9To/27/2016 zo dňa 06.09.2016, kde na str. 8 zdôraznil, že medzi výpoveďou obžalovaného V. K. a svedka B. sú rozpory. Tieto rozpory mal súd prvého stupňa odstraňovať vzájomnou konfrontáciou. Okrem odstraňovania týchto rozporov súd prvého stupňa poukázal aj na rozpory v samotnej výpovedi svedka T. B.. Následne súd prvého stupňa sa mal zaoberať návrhmi na vykonanie dokazovania a to výsluchom Q. M., V. T., svedka Ing. C. V..

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Krajský súd dáva za pravdu súdu prvého stupňa, že doplnil dokazovanie v rozsahu, v akom to nariadil súd druhého stupňa, teda, že opätovne vypočul svedka T. B., vypočul svedka V. T., J.. C. V. a Q. M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.03.2017.

Na druhej strane krajský súd musí zdôrazniť, že vo svojom uznesení sp. zn. 9To/27/2016 zo dňa 06.09.2016 krajský súd zdôraznil, že vzhľadom na rozpory vo výpovediach obvineného a svedka T. B., ktoré sú tak závažné, je ich potrebné odstraňovať konfrontáciou. Predovšetkým z pohľadu, že samotná výpoveď svedka T. B., podľa názoru obžaloby, je kľúčovou a nosnou výpoveďou pre uznanie viny u obžalovaného.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. por. ak výpoveď obvineného v závažných okolnostiach nesúhlasí s výpoveďou spoluobvineného alebo svedka a rozpor nemožno vyjasniť inak, môže byť obvinený postavený tejto osobe tvárou v tvár.

Po oboznámení sa s obsahom zvukovej nahrávky a prepisu tejto zvukovej nahrávky, krajský súd musí zdôrazniť, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade s ustanovením § 125 ods. 1 Tr. por., nevykonal konfrontáciu postupom, ako je upravený v citovanom ustanovení Trestného poriadku. Neriadil sa záväzným názorom Krajského súdu v Prešove.

Je pravdou, že súd prvého stupňa opätovne na hlavnom pojednávaní vypočul svedka T. B. a následne vypočul aj svedka Q. M.. Tu je potrebné zdôrazniť, že medzi týmito svedeckými výpoveďami svedkov B. a M. sú zásadné rozpory, ktoré súd prvého stupňa neodstraňoval a ani v rozsudku sa nimi nezaoberal, okrem vyjadrenia svojich úvah o dôveryhodnosti výpovedí týchto svedkov. Vzhľadom na rozdielne

tvrdenia obsiahnuté vo výpovediach svedka T. B. a Q. M. súd prvého stupňa mal na hlavnom pojednávaní vykonať konfrontáciu aj medzi týmito svedkami. Podľa názoru krajského súdu, je potrebné, aby tieto rozpory vo výpovediach týchto dvoch svedkov boli odstraňované práve vykonaním konfrontácie na hlavnom pojednávaní.

V neposlednom rade je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že T. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zdôraznil, že obžalovaného spoznal prostredníctvom osoby menom F., s ktorou už nemá žiadny kontakt. Po vyhlásení rozsudku 03.04. obžalovaný identifikoval osobu menom F. - má ísť o F. V.. Obžalovaný sám zdôraznil, že táto osoba už dávnejšie od neho kupovala cigarety a táto osoba priviedla aj svedka T. B. k nemu domov. Podľa názoru krajského súdu, je tu potreba vypočúť aj svedka F. V. k okolnostiam, za ktorých došlo k zoznámeniu svedka T. B. s obžalovaným V. K..

Podľa názoru krajského súdu, až po doplnení dokazovania v naznačených smeroch, bude možné v tejto trestnej veci rozhodnúť tak, aby boli zachované všetky zásady trestného konania týkajúce sa práve ustálenia skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti pre rozhodnutie o vine, resp. nevine obžalovaného.

Odvolateľ v rámci svojho odvolania poukazuje na postup súdu v prejednávanej veci. Dáva do súvislosti aj iné konania, ktoré boli vedené týmto senátom v súvisiacich veciach. Tieto skutočnosti nesvedčia o zaujatosti súdu prvého stupňa, teda neodôvodňujú ani okolnosť, aby krajský súd po zrušení veci prikázal prejednanie tejto trestnej veci iným senátom súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa postupoval tak, že nerešpektoval názor krajského súdu vyslovený už v predchádzajúcom uznesení. Došlo k podstatným chybám, ktoré predchádzali napadnutému výroku rozsudku a boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, preto krajský súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.